

har mistet en Forsørger, Erstatning for det Tab, han antages derigennem at lide, fastsat enten til en Sum een Gang for alle eller til et løbende Underholdsbidrag, i sidste Fald mod eller uden Sikkerhedsstillelse, samt Godtgørelse for Forstyrrelse eller Ødelæggelse af Stilling og Forhold.

Krav paa Godtgørelse for ikke økonomisk Skade i Henhold til foranstaaende Bestemmelser falder i Arv, naar det er anerkendt eller gjort gældende ved Sagsanlæg. Saa længe Kravet og dets Størrelse ikke er anerkendt eller fastslaaet af Domstolene, kan det ikke overdrages.

Etter § 16 forældes Krav paa Erstatning eller anden Godtgørelse for Skade, forvoldt ved en strafbar Handling, for saa vidt der ikke i Lovgivningen er hjemlet en kortere Forældelsesfrist, i 20 Aar, regnet fra den Tid, da den skadelidende har erholdt saadan Kundskab, at han bliver i Stand til at gøre sit Krav gældende.

Endelig indeholder §§ 17—19 Regler om *Afsoning af Tvangsbøder og Underholdsbidrag*, væsentlig svarende til Bestemmelserne i §§ 317—319 i Lovforslaget af 1924, med en Ændring af Begyndelsessatsen.

23. Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m. (Justitsministeren). [A. Sp. 2205—C. Sp. 1067].

Fremsat i *Landstinget* $\frac{5}{10}$ (L. Sp. 7). 1. Beh. $\frac{12}{10}$ (L. Sp. 15). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (J. V. Christensen [Form.], Degnbol, Effersøe, Frøkjær, Gisselbæk, Godskesen [Sekr.], Jepsen Christensen, Josiassen, Jørgen Møller, Hans Nielsen, Henrik Nielsen, Nygart, Johannes Pedersen, Inger Gautier Schmit og Steincke). Betænkning (B. Sp. 2307) afgiven $\frac{26}{3}$. (Ordfører: J. V. Christensen). 2. Beh. $\frac{29}{3}$ (L. Sp. 1304). 3. Beh. $\frac{31}{3}$ (L. Sp. 1416). *Oversendt til Folketinget.*

Et Lovforslag om dette Emne har gennem mange Aar været forelagt Rigsdagen, første Gang saa tidligt som i Samlingen 1908—09 og senere gentagne Gange med enkelte Aars Mellemlum. For at komme ud over Vanskelighederne blev der i 1919 af Justitsministeriet nedsat et Udvalg til at tage hele Spørgsmaalet op til Overvejelse, og efter at dette Udvalg i en Betænkning af 14. Januar 1921 var enedes om, at samtlige Fuldmægtige skulde statsansættes, blev Spørgsmaalet paa ny